

Urejene poti za varnejši korak pohodnikov

Pred poletno sezono Za

ustrezno varnost so zelo pomembne vzdrževane in redno

pregledovane **planinske poti** – Nove table z več informacijami

Pred začetkom planinske sezone, ko vsi pohodniki že nestrpnost čakamo, da bomo konce tedna preživeli ob razgledih na dolino in vrhove, so v **Planinski zvezi Slovenije (PZS)** opozorili, da so za varen korak nujno potrebne vzdrževane in redno pregledovane **planinske poti**. »Če bi vse **planinske poti** v Sloveniji poravnali v eno pot, bi nas pripeljala od Ljubljane do Los Angelesa ali pa do Tokia, planinska organizacija skrbi za mrežo **planinskih poti** v skupni dolžini 10.124 kilometrov in še za približno 2000 kilometrov **turnokolesarskih poti**,« je na včerajšnji novinarski konferenci v Dravogradu ponažoril predsednik **PZS Jože Rován**. Vse te poti pa je treba urejati: čistiti, kositi, pregledovati vidnost markacij, popravljati morebitne poškodbe, urejati table ...

BETI BURGER

Lani je več kot 950 markacistov **PZS** urejanju poti namenilo več kot 35 tisoč prostovoljnih ur. Ko so večje akcije, jim pomagajo tudi člani **planinskih društev**. »Če bi enakomerno porazdelili urejanje poti med temi markacisti, bi jih moral vsak urediti 11 kilometrov, kar bi pomenilo pot od Vrat na Triglav in nazaj, vsak je opravil 37 ur dela,« je opozoril Rován, sam markacist že več kot 50 let.

Od lani pomoč države

Pri tem je dodal, da je vse delo prostovoljno, da pa so v zadnjih dveh letih v boljšem položaju, saj jih z amandmajem zakona o **planinskih poteh** podpira država. »Dobimo 400.000 evrov, to zadostuje za večino materialnih stroškov za markaciste in za šolanje, s tem smo pomladili svoje vrste, kar je ključno, ker so nekatere fizične aktivnosti zelo zahtevne.« Žal pa s tem denarjem ne morejo pomagati pri **planinskih kočah**.

Markacisti so ponazorili risanje markacij: »Te vedno rišemo v smeri, v katero se gibljemo, in sicer v višini oči, vselej na desni strani: rišemo jih na drevesa, skale in druge objekte. Ne smemo pa jih risati na sakralne objekte, na spomenike, prometne znake in obmejne kamne. Sicer pa

uporabljamo tudi druge oznake za označevanje poti: ravna rdeča črta, lomljena rdeča črta, smer-na puščica, ki nakazuje, da se pot lomi, in razne opise na objektih, ki dodatno informirajo,« je povedala Ivana Kotnik, markacistka iz PD Dravograd, ki je z markacistko Brigito Skrube narisala markacijo na drevo. Poleg tega so markacisti PD Dravograd prikazali čiščenje poti, košnjo trave in nadelavo stopnic na **planinski poti** proti Šte-harskemu vrhu, ki je del **Koroške planinske poti**.

Vse poti po ujmah in poplavih so urejene

Avgustovske poplave in ujme pred dvema letoma so poškodovale večino **planinskih poti** na Koroškem, predvsem v Mežiški dolini ter na območju Crne, Pece, Olševe in Raduhe, ki pa so jih markacisti že obnovili. »Na **planinski poti** Bukovnik–Koča na Grohotu smo obnovili stopnice, ki jih je odnesel hudournik. Močno poškodovano pot Jama Topla–Dom na Peci smo obnavljali tri dni s tehnično skupino markacistov. Namestili smo kline in jeklenice, v skalo vdolbli dve stopnici, naredili stopnice čez brežino. Čez hudournik smo namestili macesnovo deblo, ga pritrdili s kovinskimi klini za les ter zasuli s kamenjem. Že septembra 2023 smo združeni markacisti iz vse Slovenije na dnevu slovenskih markacistov na Pohorju in Kozjaku uredili 112 kilometrov **planinskih poti**, ki so jih tisto poletje prizadeli vetrolom in hudourniške vode. Koroški markacisti smo obnovili tudi vse preostale poškodovane **planinske poti**, tako da so zdaj varno prehodne, in vabimo planince, da pridejo na planinski izlet na Koroško,« je povedal vodja Odbora za **planinske poti** Koroške Drago Kure.

Novosti so nove table, žigi

Planinska zveza Slovenije vpeljuje tudi nove usmerjevalne table – te bodo, kot so povedali, počasi nadomestile sedanje. Še vedno bodo rdeče z belim napisom. Nove table podajo informacijo o ciljih **planinskih poti**, času hoje do tja, **planinskem društvu**, ki je skrbnik

odseka poti, zahtevnosti poti – ki je zdaj bolj vidna, in sicer v kombinaciji rumene in črne barve. Prav tako so na njih logotipi veznih poti, **PZS** skrbi za več kot 50 veznih poti in z logotipi poskušajo olajšati sledenje obiskovalcem. Lokacijske tablice s QR-kodo razkrivajo, kje smo, navedeni sta še nadmorska višina in številka 112 za klic v sili. Lahke poti niso posebej označene, zahtevne so označene s trikotnikom, zelo zahtevne **planinske poti** pa s trikotnikom, v katerem je klicaj.

Prav tako bodo z novimi tablam opremljene **planinske kočice** in druge kontrolne točke **Slovenske planinske poti** in **Slovenske turnokolesarske poti** (te so v modri barvi) – na teh tablicah bo žig. »V Sloveniji je navada, da ljudje odtisnejo žige v svoje osebne dnevnike, v dnevnike obhodnic in podobno. Koče pa so dostikrat zaprte in ljudje se pritožujejo, da niso mogli dobiti žiga. To zdaj ne bo več težava,« je še povedal Rován in dodal, da zdaj delijo table, ki bodo predvidoma v mesecu dni že na kočah.

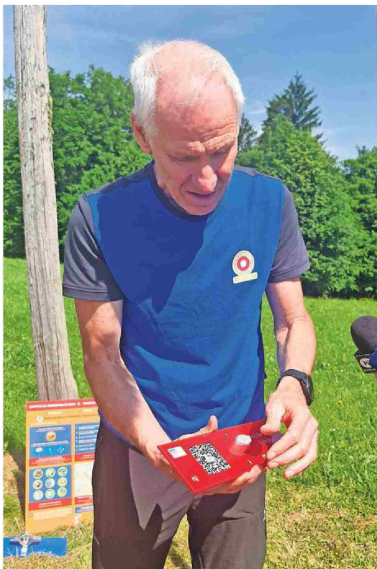
• Brezplačna aplikacija maPZS

Brezplačna aplikacija **Planinske zveze Slovenije** maPZS uporabnikom prikaže vse označene **planinske poti** v Sloveniji. Je pripomoček tako za načrtovanje izletov doma kot za orientacijo na terenu. Podatki so zanesljivi in ažurni, saj jih vsak dan posodablajo skrbniki poti, markacisti **PZS**, je poudaril Damjan Omerzu, generalni sekretar **PZS**, inštruktor planinske vzgoje in markacist.

Nove opozorilne table

Začenja se glavna turistična sezona v gorah, a razmere so lahko v visokogorju nad 2000 metri nadmorske višine, tudi ko je v nižinah že precej poletno, še zimske. O tem se je treba pozanimati in imeti s seboj ustrezno opremo. Kot je pojasnil generalni sekretar PZS Damjan Omerzu, opremo prilagodimo zahtevnosti in dolžini planinske poti ter nadmorski višini. »V nahrbtniku naj bodo osebni komplet prve pomoči, alufolija, čelna svetilka in rezervne baterije, mobilnik s polno baterijo, zemljevid, če mobi odpove, rezervna hrana, dovolj tekočine – sploh v poletnih dneh –, topla oblačila ter zaščita pred soncem in dežjem. Na zahtevnih poteh je nujna čelada, na poteh, zavarovanih z jeklenico, tudi samovarovalni komplet.« Zelo pomembni so ustrezni čevlji: na lažjih poteh so lahko nizki s kakovostnim podplatom, za visokogorje pa priporočajo višje.

Jože Rovani je opozoril, da je v naših gorah še vedno precej nesreč. Zato so v okviru kampanje Varna pot v slovenske gore začeli na območjih, kjer so potrebna pogostejša posredovanja gorskih reševalcev, nameščati nove opozorilne table (v slovenščini in angleščini). Med drugim so jo namestili pod Komarčo, na poti od Savice k Sedmerim jezerom. »Čeprav je pot dosti široka in ne preveč nerodna, je precej zahtevna, sploh kadar je mokra. Ker pa se zaradi precej lahkega dostopa tja lahko pripelje vsak, se mnogi, sploh tujci, ne zavedajo nevarnosti. Table z opozorili namreč mnogim ne povedo dosti, zato smo se odločili navesti dodatne informacije. Na tej tabli je prikazano, kakšno opremo potrebujemo, dolžina poti in njena zahtevnost. Vidimo, da traja tri ure, kar ni malo, da je nadmorska višina tisoč metrov, kar spet ni malo. Zraven sta še zemljevid, ki natančno prikazuje potek poti, ter QR-koda, s katero dobite dodatne informacije. Upam, da bomo tudi tako pripomogli, da bo nesreč manj.« Kot je dodal Rovani, se število nesreč v zadnjih letih stalno povečuje.

»V Sloveniji je navada, da ljudje odtisnejo žige v svoje osebne dnevnike, v dnevnike obhodnic in podobno. Koče pa so dostikrat zaprte in ljudje se pritožujejo, da niso mogli **dobiti žiga**. To zdaj ne bo več težava,« je ob tabli s takšnim žigom povedal **Jože Rovar**. FOTO BETI BURGER

Lani je več kot 950 markacistov Planinske zveze Slovenije (PZS) urejanju poti namenilo več kot 35 tisoč prostovoljnih ur. FOTO BLAŽ SAMEC